

Актуальні запитання-відповіді

Який розмір заробітної плати може отримувати засуджений?

Відповідно до статті 8 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України) засуджені мають право на оплачувану працю, організовану відповідно до вимог законодавства про працю, у тому числі щодо тривалості, умов та оплати праці. Для засуджених осіб встановлюється восьмигодинний робочий день, але не більше 40 годин на тиждень.

Згідно зі статтею 120 КВК України праця осіб, засуджених до позбавлення волі, оплачується відповідно до її кількості і якості. Форми і системи оплати праці, норми праці та розцінки встановлюються нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України. У виправних колоніях на особові рахунки засуджених, які працюють на виробництві, зараховується незалежно від усіх відрахувань не менш як двадцять п'ять відсотків нарахованого їм місячного заробітку, а на особовий рахунок засуджених чоловіків віком понад шістьдесят років, жінок – понад п'ятдесят п'ять років, інвалідів першої та другої груп, хворих на активну

форму туберкульозу, вагітних жінок, жінок, які мають дітей у будинках дитини при виправних колоніях, – не менш як п'ятдесят відсотків нарахованого їм місячного заробітку.

При цьому особам, засудженим до обмеження волі, незалежно від усіх відрахувань виплачується не менше сімдесяти п'яти відсотків загальної суми заробітку.

Інструкцією про умови праці та заробітну плату засуджених до обмеження волі або позбавлення волі, затвердженою наказом Міністерства юстиції України від 7 березня 2013 року № 396/5, передбачено, що заробітна плата, нарахована засудженим, за умови виконання ними норми виробітку або тривалості робочого часу не може бути менше законодавчо встановленого мінімального розміру заробітної плати. Цією ж Інструкцією передбачено встановлення надбавок та доплат залежно від складності виконуваної роботи, її шкідливості та інших умов, які можуть суттєво впливати на розмір заробітної плати, яку отримують засуджені.

Таким чином, мінімальний розмір оплати праці засуджених (за умови

виконання ними норми виробітку або тривалості робочого часу) не може бути менше законодавчо встановленого мінімального розміру заробітної плати, максимальний розмір заробітку не обмежений.

Які предмети та в якій кількості можна передавати в передачах засудженим до позбавлення волі?

Статтею 8 КВК України передбачено право засуджених на отримання у встановленому порядку передач.

Число посилок (передач) і бандеролей, що одержують засуджені до позбавлення волі, не обмежується. Лікарські засоби і вироби медичного призначення, які одержують засуджені відповідно до медичного висновку, передаються до медичної частини відповідної установи виконання покарань для їхнього лікування.

Порядок приймання і вручення посилок (передач) або бандеролей, а також перелік предметів, заборонених до одержання засудженими, визначаються нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України.

Так, відповідно до Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 29 грудня 2014 року № 2186/5, встановлено перелік продуктів харчування, виробів і речовин, які засуджені можуть отримувати в посылках (передачах), купувати в крамницях установ виконання покарань та зберігати при собі, зокрема:

- продукти харчування фабричного (заводського) виготовлення, не в скляній або металевій тарі, з діючим терміном реалізації, які не потребують додаткового приготування шляхом термічної обробки та можуть зберігатися при кімнатній температурі, свіжі фрукти та овочі (огірки, помідори, цибуля,

часник, перець, капуста, морква та зелень), а також чай та тютюнові вироби фабричного розфасування;

- одяг, головні убори, взуття та постільні речі встановленого зразка за встановленими нормами;
- натільна білизна (тепла і проста) – не більше трьох комплектів;
- панчохи, шкарпетки та рукавиці – не більше трьох комплектів;
- поясні ремені, кашне, носові хустинки, нитки та вироби з них;
- тапочки кімнатні, спортивне взуття (кеди, напівкеди, тапочки) – по одній парі;
- годинники ручні або кишенькові з не коштовних металів (1 шт.);
- дзеркало, бритви електричні або механічні, а також безпечні з касетними головками;
- сірники – не більше 10 коробок, запальнички одноразового використання – не більше 5 штук;
- предмети першої потреби та засоби особистої гігієни (мило, зубний порошок чи паста, зубна щітка, гребінець, креми до та після гоління, шампунь, манікюрні ножиці), спеціальні засоби гігієни для жінок;
- підручники і навчальне приладдя, література та періодичні видання, у тому числі релігійного змісту (до 10 примірників), письмовий папір, зошити, олівці, авторучки, чорнило, стержні, конверти, марки, листівки;
- шашки, шахи, доміно, нарди (по одному комплекту);
- портативні електронні ігри (1 шт.);
- щітки для одягу та взуття, крем для взуття;
- поліетиленовий посуд, кухоль, ложка, пластмасові футляри для окулярів, мила та зубних щіток;
- натільні хрестики та інші предмети культу, виготовлені з некоштовних матеріалів;

- спортивні костюми (один).

Для жінок, крім того, халати та сукні, хустки, рейтузи, пояси, бюстгальтери, марля, гігієнічні пакети, заціпки, вата, косметика не на спиртовій основі, крем для обличчя та рук.

За наявності відповідного медичного висновку засуджені можуть зберігати при собі протези, інвалідні візки, окуляри та лікарські засоби, необхідні для підтримання життєдіяльності організму.

Вироби і речовини понад встановлену кількість здаються на склад установи виконання покарань для зберігання.

Загальна вага предметів і речей, які належать засудженому, у всіх випадках не повинна перевищувати 50 кг (з урахуванням тих, що містяться на складі).

Який порядок надання засудженим до позбавлення волі телефонних розмов, у тому числі з використанням засобів мобільного зв'язку?

Статтею 107 КВК України передбачено право осіб, засуджених до позбавлення волі на здійснення телефонних розмов з особами, які перебувають за межами установ виконання покарань, у тому числі з використанням ними засобів мобільного зв'язку.

Правилами внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 29 грудня 2014 року № 2186/5, передбачено, що адміністрація установи виконання покарань забезпечує надання засудженим телефонних розмов без обмеження їх кількості у визначений розпорядком дня час.

З метою реалізації права на телефонні розмови усіх засуджених, які відбувають покарання в установі, тривалість розмови одного засудженого не повинна перевищувати 15 хвилин.

Перша телефонна розмова надається засудженому відразу після прибуття його до установи виконання покарань.

Для проведення телефонних розмов у визначеному адміністрацією установи виконання покарань місці встановлюються таксофони та забезпечується наявність засобів рухомого (мобільного) зв'язку, які знаходяться на обліку установи.

Телефонні розмови проводяться за рахунок засудженого і під контролем представника адміністрації протягом дня у вільний від роботи час та поза часом, передбаченим для приймання їжі та безперервного сну.

Телефонні розмови надаються засудженому за його письмовою заявою, в якій зазначаються місцезнаходження, телефонний номер абонента та тривалість розмови.

У разі якщо засуджений набирає телефонний номер абонента, який не зазначений у заяві, а також вживає під час телефонної розмови нецензурні слова, телефонна розмова припиняється, про що робиться відмітка на заяві засудженого.

Факт телефонної розмови засудженого реєструється у журналі обліку телефонних розмов засуджених.

Засудженим, які відбувають стягнення у виді поміщення у ДІЗО, карцер або переведення до ПКТ (ОК), телефонна розмова, як виняток, може бути надана з метою виховного впливу або узв'язку з винятковими особистими обставинами (смерть або тяжка хвороба близького родича, що загрожує життю хворого, стихійне лихо, що спричинило значну матеріальну шкоду засудженому або його сім'ї).

Телефонні розмови між засудженими, які перебувають в установах виконання покарань, не дозволяються.